

лата — оставямъ настрана. Не е лошо човѣкъ да има различни философски възгледи за нѣщата, но много отъ тѣхъ сж детински възгледи, и тѣ сами ще напуснатъ човѣка. Малкото момиченце играе съ куклички, но трѣбва ли, като порасне, като стане 21 годишна мома, да ѝ казваме да напусне куклитѣ? Тѣ сами ще я напуснатъ. Когато казвамъ, че куклитѣ сами ще ви напуснатъ, разбирамъ, че като се ожени човѣкъ и роди деца, следъ време децата му сами ще го напуснатъ. Децата ти, това сж твоитѣ кукли, съ които си игралъ, които си кжпалъ въ коритото, които си обличалъ и събличалъ, които си идеализиралъ. Като пораснатъ, твоитѣ кукли ще те напуснатъ, ще отидатъ въ странство да учатъ, безъ да помислятъ за тебе. Какво лошо има въ това, че куклитѣ ти те напуснали? Тѣ бѣха писма отъ невидимия свѣтъ, изпратени до тебе да ги четешъ и да се учишъ отъ тѣхъ. Въ тѣзи писма имаше скрито богатство, но ти не се сѣти да ги отворишъ, да прочетешъ онова, което е написано въ тѣхъ. Тѣзи писма останаха затворени книги за тебе, отъ които не можа да се възползувашъ. Всѣки човѣкъ носи въ себе си нѣщо хубаво, дълбоко скрито въ гѣнкитѣ на неговата душа. Ние виждаме само външния човѣкъ, който постоянно се мѣни. Въ какво седи тази промѣна?—Листата на книгата на неговия животъ постоянно се обръщатъ. Като гледате само външната страна на тѣзи промѣни, вие казвате, че човѣкъ расте, развива се, остарява, докато единъ день умре. Това показва, че листата на неговата книга всѣки день се обръщатъ. Мждрецътъ, който чете отъ тази книга, като я свърши, затваря я, взима я съ себе си, а ти плачешъ, страдашъ, че детето ти умрѣло. Казвашъ: Взеха детето ми! — Какъ е възможно да вземе нѣкой твоето дете? Ако е твое, никой не може да го вземе. Щомъ сж го взели, това дете не е било твое. То е твое хранениче, изпратено при тебе само да го отгледашъ и изучишъ. Единъ день неговитѣ майка и баща дохождатъ да си го взематъ. — Ама азъ съмъ го отгледалъ, изхранилъ, харчилъ съмъ за него. — Колко ви струва всичко? Детето е живѣло на земята десетъ години. Ако всѣка година сте харчили по десетъ хиляди лева, изразходвали сте всичко сто хиляди лева. Ето, вземете сто хиляди лева, а ние ще си вземемъ детето.

Днесъ всички хора се разочароватъ отъ живота. Защо? — Защото не го разбиратъ. Щомъ се натъкнатъ на страдания, на нещастия, тѣ казватъ: Свѣтътъ не е добре създаденъ. — Дали свѣтътъ не е добре създаденъ, или ти не го